

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ieiej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych
i niedzieli.
Prenumerata wynosi
z przybitką pocztowa na rok
cały 15 złr. 60 c., na kwartał
3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr.
30 c. Miejscowa na rok 12 złr.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuły nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stałowa od każdej
insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 213.

Sobota 14. Września 1867.

Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 13. września. Król udaje się do Hohenzollern w połowie przyszłego tygodnia.

Paryż, 13. września. „Temps“ piątkowy do-
wiaduje się z Berlina, że podróż Cesarza Francuzów
do Berlina jest już postanowiona. P. Goltz powiezie
do Biarritz urzędowe zaproszenie od Króla. Z Cesa-
rzem Napoleonem, któremu Cesarzowa towarzyszyć
będzie, zjadą się Monarchowie północno-niemieckiego
związku. Dzień podróży nie jest jeszcze oznaczony.

Bremia, 13. września. Zapewniają, że pomię-
dzy Prusami a Ameryką zawarty został traktat pocztowy
stypulujący codzienną wysyłkę listów i zniżenie
porto.

Monachium, 13go września. Dziś wieczór
przybyli Cesarstwo austriacy i Królowa neapolitańska.
Cesarz zjedzie się jutro z Królem bawarskim
w Possenhofen.

Część urzędowa.

Jego Excelencya pan Namiestnik i prezydent
c. k. krajowej dyrekcji skarbu z powodu reformy
straży finansowej w królestwach Galicyi i Lodomerji
z Wielkiem Księstwem Krakowskim mianował komi-
sarzami tejsze straży w X. klasie dyet:

A. Komisarzami I. klasy komisarzów
dotychczasowych:

Alexego Kopietz dla Rohatyna, Jana Dworza-
czek dla Wadowic, Józefa Wintera dla Sanoka, Ro-
mualda Fiurowskiego dla Zbaraża, Mikołaja Turzań-
skiego dla Lwowa, Michała Trojńskiego dla Sokala,
Hippolita Klotz dla Przemyślau, Wiktora Kocharskie-
go Złoczowa, Jana Kawskiego dla Rzeszowa, Fran-
ciszka Siekierskiego dla Krakowa, Franciszka Fiedler
dla Tarnowa, Konstantego Saturnina Stupnickiego
dla Sambora, Franciszka Maxymowicza dla Bóbrki,
Piotra Bocheńskiego dla Lwowa, Karola Pauffli dla
Tarnopola, Jędrzeja Jurewicza dla Jarosławia, Adolfa
Streny dla Stanisławowa, Maksymiliana Kromer dla
Oświęcimea, Jana Rzepeckiego dla Tłumacza, Huberta
St. Jeunehomme dla Horodenki, Edwarda Mustafow-
wicza dla Dobromiła, Józefa Wagnera dla Żółkwi,
Karola Dziezka dla Lwowa, Jana Tada dla Przemy-
śla, Wojciecha Michnackiego dla Rawy Józefa Idziń-
skiego dla Brzeska, Franciszka Nowotnego dla Mo-
ścisk, Antoniego Starościk dla Limanowy, Antoniego
Kral dla Kołomyi, Mikołaja Sobolewskiego dla Miel-
nicy, Michała Huczyńskiego dla Podhajec, Wojciecha
Fleischmanna dla Pilzna.

B. Komisarzami II. klasy komisarzów
dotychczasowych:

Alojzego Pietsch dla Jasła, Felixa Chrzaszczyn-
skiego dla Kolbuszowa, Jana Rikauer Farenthala dla
Łańcuta, Fryderyka Steiner dla Bochni, Jana Ostrow-
skiego dla Chrzanowa, Józefa Kotowicza dla Brzo-
zowa, Józefa Dąbrowskiego dla Delatyna, Józefa
Wursta dla Załoziec, Michała Nowickiego dla Doliny,
Wendelina Trautzla dla Zaleszczyk, Piotra Lebedow-
wicza dla Kałusza, Fryderyka Flebbe dla Tarno-
brzega, Ludwika Tertila dla Krakowa, Wojciecha
Kozakiewicza dla Nowego Sącza, Wendelina Queke
dla Mielca, Jana Skulskiego dla Buczacza, Jana de
Zaluskiego dla Kossowa, Gustawa Zimmer dla Żu-
rawna, Adolfa Kraussa dla Niska, Michała Gawackiego
dla Hussiatyna, Jana Łuznickiego dla Gorlie, Anto-
niego Matschek dla Brzeżan, Jana Hessla dla Wie-
liczki, Marcelego Zegadłowicza dla Szczerowie, Józefa
Barańskiego dla Grzymałowa.

Respicientów:

Jozefa Kozłowskiego dla Radzicchowa, Jakóba
Mayera dla Skady, Jana Głabińskiego dla Czortkowa,
Erazma Kozowskiego dla Drohobycza, Jędrzeja Ridla
dla Brodów, Józefa Halatkewicza dla Cieszanowa,
Kajetana Brodzińskiego dla Stryja.

Lwów, 12. września 1867.

Część nieurzędowa.

Donieśliśmy wczoraj podług „Debatty“, że obu
ministrom finansów bar. Becke i Lonyay polecono
ułożenie pojedynczych punktów ugody
na podstawie postanowień powziętych na osta-
tniej konferencyi ministeryalnej. Dzisiejsza „Debatte“
zaś donosi, że obaj ministrowie zaraz po konferencyi
odjechali do Vöslau, ażeby tam, nie zajmując się
bieżącymi sprawami, mogli jak najspieszniej swoją
pracę ukończyć. Baronowi Becke towarzyszy szef
sekcji Laekenbacher, a ministrowi Lonyay szef sek-
cji Weninger. Już we wtorek mieli ci panowie w nocy
kilkogodzinną konferencyę. We środe pracowali od
godziny 10tej zrana do 4tej po południu, a wieczor-
em konferowali dalej. Jak słyhać, ma praca postę-
pować pomyślnie naprzód.

Dnia 12. b. m. powrócili obaj ministrowie finan-
sów do Wiednia. Równocześnie wezwano ministrów
węgierskich na dzień 13go b. m. z Pesztu do Wie-
dnia. Na 14go b. m. zapowiedziane jest na godzinę
4tą po południu posiedzenie deputacyi węgierskiej,
której minister Lonyay przedłoży ugody ministery-
alną, wypracowaną pisemnie. Prawdopodobnie ugoda
zostanie równocześnie i deputacyi rady państwa przed-
łożoną. Wnosić z tego wypadu, że elaborat ministe-
ryalny pomyślnie został ukończony.

Deputacya rady państwa odbyła dnia
11. posiedzenie dla wysłuchania wniosków komitetu
co do odpowiedzi na propozycyę węgierskie. Komitet
przedłożył szereg zasad, na podstawie których
chce wypracować odpowiedź. Po krótkiej debacie
zostały wszystkie wnioski komitetu przez plenium de-
putacyi przyjęte. Do pojutrze ma komitet ukończyć
swoją pracę i w tymże dniu zbierze się deputacya
na nowe posiedzenie. Tymczasem ugoda ministe-
ryalna zwróci pewnie tok rokowań na inny kierunek.

Bawiących w Peszcie ministrów węgierskich
zawiadomiono, żeby w piątek lub w sobotę byli przy-
gotowani do podróży do Wiednia. Stanowcze zaprosze-
nie otrzymają drogą telegraficzną. Jak tylko bo-
wiem obaj ministrowie finansów ukończą swoje prace,
zwołana zostanie do Wiednia rada tak ministrów cis-
litawskich jak i węgierskich, aby zbadać ugody i
ostateczną powzięć uchwałę. Gdy to nastąpi, tedy
przedłożone zostaną obu deputacyom niezwłocznie
projekta odnośnie, i wtedy dopiero będzie można do-
wiedzieć się coś podobnego o ugodzie. Co dzisiaj
podają do publicznej wiadomości dzienniki wiedeń-
skie, tego zawsze za prawdę nieomylną przyjmować
nie można, jest bowiem rzeczą bardzo nieprawdopo-
dobną, żeby dzienniki w kilka godzin po odbytej
konferencyi ministeryalnej, której przydywował sam
Cesarz, już o jej uchwałach mogły się coś pewnego
dowiedzieć.

Na posiedzeniu komisji do ustawy kar-
nej z dnia 10go b. m., na wniosek Dr. Mühlfelda
zreasumowano najprzód obrady nad §. 143, narusze-
nie praw domowych, i sformułowano tenże paragraf
w sposób następujący:

Kto nieuprawniony

a) do obcego domu, albo pomieszkania, albo
do należących do tegoż zamkniętych lokalności wcho-
dzi, zakrada się, albo gwałtem się wdziera bez za-
miaru wyrażonego w §. 142 i tamże bawi pomimo
wezwania do oddalenia się, albo

b) w ogóle pomimo powtarzanego wezwania do
oddalenia się i pomimo grożenia wyrzucenia prze-
mową oddalić się nie chce, ten ma być karany —
jednak tylko na żądanie pokrzywdzonego — jako
winny przestępstwa naruszenia praw domowych, are-
sztem od 3 dni do 1 tygodnia, albo grzywną od 5
do 50 złr.

§. 144 współdział w zbrojnych zbiegowiskach
i zgromadzeniach został jednogłośnie uchwałą wykre-
ślony jako należący do statutu policyjnego.

Przy §. 145 współdział w tajemnych i zaka-
zanych stowarzyszeniach, nie powzięto żadnej uchwały
i powierzono Dr. Mühlfeldowi na własny jego wnio-

sek sformułowanie nowego paragrafu odnośnego
z uwzględnieniem postanowień nowej ustawy o sto-
warzyszeniach i zgromadzeniach, który to paragraf
ma być przedmiotem obrad jednego z najbliższych
posiedzeń.

§. 146, rozpowszechnianie fałszywych i niepo-
kojących wieści, przyjęty został większością głosów
podług projektu rządowego z dodaniem w końcu
słów „albo grzywną od 50 do 300 złr.“

§§. 147 i 148 zostały wykreślone większością
głosów.

§. 149 o pojedynku został przyjęty większością
głosów niezmienne podług projektu rządowego, po
odrzućeniu wniosku Dr. Leonhardi, ażeby o pojedynku
żadnych osobnych orzeczeń nie uchwalać, lecz sub-
sumować go podług skutków, jakie za sobą pociąg-
nął, pod inne odpowiednie paragrafy ustawy karnej
j. n. p. skaleczenie, zabójstwo itd.

Następujące paragrafy od 150 — 158, traktujące
wszystkie o pojedynku, zostały większością głosów
podług projektu rządowego przyjęte.

Przed zamknięciem posiedzenia na wniosek Dr.
Mühlfelda wzięto §. 138 jeszcze raz, pod obradę, i
tak go sformułowano:

Kto publicznie (§. 105) albo przeciw narodo-
wościom cesarstwa, albo przeciw prawnie uznanym
religijum towarzystwom, albo przeciw innym klasom
albo stanom towarzystwa obywatelskiego do nieprzy-
jacielskich kroków podburza, albo obywateli państwa
do dzielenia się na nieprzyjazne sobie stronnictwa
podburzyć się stara w właściwy sposób, staje się
winnym podburzania do nieprzyjacielskich kroków, i
ma być karany aresztem od 4 miesięcy do 1 roku.

Minister sprawiedliwości był obecny tak na
tem jak i na poprzedzającym posiedzeniu.

Prezydent izby deputowanych rady państwa za-
prosił d. 12. b. m. członków komisji konstytu-
cyjnej na posiedzenie, odbyć się mające w d. 16.
b. m., a członków komisji administracyjnej
na posiedzenie w d. 17. b. m. Obydwie komisje ma-
ją się zebrać w lokalnościach arsenału o godzinie
11. przed południem w dniach oznaczonych.

Dnia 11. b. m. ogłosiło prezydium izby depu-
towanych rady państwa zaproszenie deputowa-
nych na odbyć się mające w dniu 23. b. m. 27. po-
siedzenie izby deputowanych, dodając nastę-
pujący porządek dzienny:

1. Wybór sekretarzy;
2. Sprawozdanie komisji do obrad wstępnych
nad projektem do ustawy względem przedłożonej
przez rząd noweli karnej (zmienienie kar cielesnych);
3. Sprawozdanie komisji do obrad nad wnio-
skiem Mühlfelda, względem zmiany §. 120 procedury
karnej (przesłuchiwanie świadków podlegających są-
dom wojskowym).

Odjazd Jego Excel. kanclerza państwa br. Beu-
sta do Reichenbergu ma nastąpić stanowczo d. 14.
b. m. Baron Beust przyjmując uprzejmie zaprosze-
nie tamtejszego właściciela fabryki pana Liebiga wy-
siądzie w jego pomieszkaniu w Reichenbergu.

„Debatte“ pisze: Obiegające pogłoski o tem,
jakoby rząd austriacki zamierzał subwencyonować
prasę południowo-niemiecką, należy uważać za wy-
mysł niedorzeczny, nie mający najmniejszej pod-
stawy.

„Kolońska gazeta podaje następujące zesta-
wienie sił wojennych północno-niemiec-
kiego związku. Po postawieniu na stopę wo-
jenną będą liczyć: 1) wojska polowe, wyjąwszy nie-
które parki obłężnicze i pontony rezerwowe, 11.950
oficerów, 497.373 żołnierzy, 152.423 koni, 1284 dział,
12.873 wozów; 2) sztaby zastępcze i rezerwowe
wojsko 4477 oficerów, 188.004 żołnierzy, 22.955
koni, 220 dział; 3) wojsko garnizonowe 4066 ofi-
cerów, 143.146 żołnierzy, 2331 koni; 4) reszta po-
zostających w kraju oddziałów wojskowych 472 ofi-
cerów, 5760 żołnierzy, 1200 koni. Zaraz tedy przy
mobilizacyi wystawią: 20.265 oficerów, 834.483 żoł-

Kronika.

nierzy, 178.914 koni, 1504 dział i 12.873 wozów. Do tego może być jeszcze dodane 5) dla zupełnego obsadzenia fortec w wojsku garnizonowym 1688 oficerów, 57.658 żołnierzy, 30.141 koni, 150 dział, co stanowi ogólną sumę 22.653 oficerów, 892.141 żołnierzy, 209.055 koni, 1654 dział i 12.873 wozów. W czasie pokoju bez oficerów i podoficerów wynosi siła zbrojna 270.000 żołnierzy, czas służby lat trzy; cztery lata rezerwy po odliczeniu 20% odchodzących dają najmniej 288.000, do czego przyłączywszy 315.000 będących do dyspozycji landwery, wyniesie cała siła około 903.000 ludzi. Do tego doliczyć należy jeszcze wojska trzech państw południowo-niemieckich, Bawaryi, Württembergu i Baden, połączonych przymierzem zaczepno-odpornem z Prusami, które wynoszą wojska polowego 102.000 żołnierzy, rezerwowego 37.100 żołnierzy a garnizonowego 225.569. Razem tworzy to, licząc siły północno-niemieckiego związku z Hessyą tylko na 892.141 żołnierzy, sumę ogólną 1,101.241 wojska i 28.000 oficerów. Jest teraz w planie, jak słyhać, aby wojsko północno-niemieckie oprócz kokard kontyngensowych, nosiło jeszcze także kokardę o barwach związku czarno-biało-czerwona.

Korespondent „Debatte“ donosi za rzecz pewną, że duński poseł w Berlinie, szambelan Quade ma prowadzić rokowania w głądem wykonania art. V. traktatu pragskiego z hr. Bismarkiem. Rząd duński upewnomocnił do tego pana Quade, co zresztą jest rzeczą naturalną, skoro przystał na życzenie Prus, aby rokowania te odbywały się w Berlinie.

Francuska półurzędowa „Presse“ występuje stanowczo przeciw kongresowi genewskiemu. Namietniej jeszcze wyraża się „France“ pisząc: W Genewie dadzą się słyszeć pewnie bardzo piękne mowy o miłości bliźniego, o zgodności ludów, o sile przyciągającej i pokrewieństwie ras i t. d. słowa, słowa i słowa — jak powiada Shakspeare — i nic więcej. Prawdziwym celem kongresu jest obalenie tego co istnieje, a środkiem do tego celu jest rewolucya. Stary porządek musi być obalony, to jest hasłem owych genewskich twórców i przyjaciół pokoju. Na jakiej drodze? — Przez wojnę obywatelską i wojnę narodów przez wyswobodzenie ucisnionych narodowości, przez obalenie monarchii i zniszczenie instytucji służących do ucisku. Pokój musi być zapewniony przez zwycięstwo zasad kosmopolitycznej rewolucji, której prorokiem zdaje się, że został Garibaldi, chociażby to zwycięstwo miało być opłacone krwawym bojem, ogniem i mieczem. „Journ. de Paris“ nie jest także przychylnym kongresowi, podczas kiedy „Temps“ rozwodzi się z pochwałami nad nim.

Telegraficzną drogą donoszą z Genewy, że d. 11. b. m. rano wyjechał z tamtąd nagle Garibaldi, nie uwiadomiwszy przedtem nikogo o swoim odjeździe. Tegoż dnia było posiedzenie kongresu bardzo burzliwe. Dupasquier wyrzucał zgromadzeniu występowanie przeciw Bogu i ganił republikę amerykańską. Wieczorem odbyło się wielkie zgromadzenie ludności szwajcarskiej, które zaprottestowało przeciw kierunkowi kongresu i przeciw charakterowi jaki mu nadali socjaliści francuscy. Powszechne niezadowolnienie z postępowania kongresu manifestuje się w sposób widoczny.

Na posiedzenie przybyli deputowani angielskiej ligi reformy. Vogt odczytał pismo autorki Fanny Lewald. Rezolucya komitetu rozwinęła program Gröna przeciw stojącym wojskom. Roget, Facy i Wessel oświadczyli, że wystąpią z komitetu. Facy utrzymuje, że Szwajcarów nie depuszczają do głosu. Ladendorf zaleca usamowolnienie narodów, Schmolte z Paryża socjalistyczną konfederacyę. Claudet powiada, że demokraci francuscy życzą sobie połączenia i jedności Niemiec, ale nie pod monarchiczno-centralistycznym rządem. Pewien demokrat z Bolonii chce wolności przez rewolucyę. Dupasquier z Neuenburga oświadcza, że nie ma wolności bez moralności i utrzymuje, że Ameryka prowadzi wojnę w celu uciemięczenia. Mowę jego głuszy wrzawa, pewien Amerykanin zbija jego argumenta.

„Opinione“ florentyńska z dn. 11. b. m. upewnia, że sprawa legii antybijskiej została zatwierdzoną ku zupełnemu zadowoleniu rządu włoskiego w duchu konwencji wrześniowej.

Z Madrytu piszą, że rozkaz królewski zarządził śledztwo przeciw jeneralnemu kapitanowi Aragonii, Makena, z powodu jego zachowania się w czasie ostatniego powstania.

Uroczystość poświęcenia odnowionego fae. kościoła parafialnego w Żółkwi, mieszczącej wiele drogiech, nie tylko dla mieszkańców tego kraju, ale dla każdego prawego chrześcianina pamiątek, odbyła się we czwartek dnia 12. b. m. z nadzwyczajną świetnością i okazałością. Nigdy może gród Żółkiewski nie mieścił w swoich murach tylu dostojników kościoła i tak licznego napływu ludności wszelkiego stanu, jak w tę pamiętą w dziejach chrześcianstwa i cywilizacji rocznie oswołodzenia Wiednia. Jego Excelecyja najprzewielebniejszy ksiądz Arcybiskup Franciszek Ksawery Wierzechlejski, najprzew. Arcybiskup obrz. orm. ks. Szymonowicz, najprzew. biskup Przemyski ks. Manastyrski i najprzew. biskup Tarnowski ks. Pukalski z licznym klerem swoich diecezji zjechali do Żółkwi dla dopełnienia wzniesłego obrzędu kościelnego. Jego Excelecyja ksiądz metropolita Litwinowicz, którego przybycie pierwotnie było zapowiedziane, nie mógł, jak się dowiadujemy, dla słabości przybyć do Żółkwi. Z osób dostojnych świeckiego stanu brał udział w uroczystościach: Jego Excelecyja pan Namiestnik hr. Agenor Goltchowski, Jego Excelecyja prezydent wyższego sądu krajowego p. Komers, członkowie Wydziału krajowego i wielu posłów krajowych, deputacye miasta Lwowa i innych miast kraju. Uroczystego aktu poświęcenia kościoła dopełnił Jego Exc. ks. Arcybiskup Wierzechlejski w asystencyi pomienionych księży biskupów i licznego duchowieństwa obrz. łacińskiego. Po ceremonii poświęcenia przeniesiono około godziny 12. w południe z kościoła OO. Dominikanów Sanctissimum w uroczystej procesyi do kościoła parafialnego, w którym Jego Excelecyja ksiądz Arcybiskup Wierzechlejski celebrował sumę. Niezliczone zastępy pobożnych, których kościoł nie mógł pomieścić, pomiędzy temi tłumy ludu wiejskiego obudwu obrządków z bliższych i dalszych okolic zalegały obszerny rynek, gdzie pod namiotem odprawione zostało nabożeństwo. Suma solenna skończyła się dopiero po 3ciej godzinie po południu. Zaiste na uwielbienie zasługuje niezmiordowane poświęcenie, z jakim Jego Excel. ks. Arcybiskup Wierzechlejski, wraz z całym obecnym duchowieństwem od świtu, do tak późnej godziny spełniał obowiązki wysokiego swego powołania. Szczególną cześć należy też oddać najprzewielebniejszemu księdzu biskupowi Tarnowskiemu, który mimo wężego zdrowia przybywszy z tak znacznej odległości wraz z innymi, nie szczędził trudów osobistych. Ubolewać tylko przychodzi, że ani miejscowe ani okoliczne duchowieństwo obrządku grecko-katolickiego nie uznało za rzecz stosowną brać wraz z obecną ludnością wiejską tegoż obrządku udział w tej uroczystości kościoła katolickiego; nawet OO. Bazylianie Żółkiewscy, których klasztor przebież nie jedno zawdzięcza członkom owych znakomych rodzin, których zwłoki spoczywają w kościele farnym w Żółkwi, uchylił się od tego udziału. Mimo to, jakieśmy już nadmienili, uroczystość cała odbyła się bardzo solennie i świetnie. Po nabożeństwie przewielebny Opat żółkiewski ks. infułat Nowakowski, którego gorliwie starania głównie się przyczyniły do odnowienia kościoła, przyjmował u siebie na obiedzie dostojnych gości. Także konwent OO. Dominikanów i reprezentacya miasta raczyli u siebie liczne grono osób.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 10. b. m. expres przyjechawszy naładowanym wozem do dworca kolei Karola Ludwika spadł z wozu i złamał nogę. Odwieziono go do szpitalu.

(Wybory do rady powiatowej w Łańcucie) z trzech grup I, III. i IV. odbyły się d. 31. z. m. 3. i 9. b. m. wybrani zostali: W grupie I. Alfred hr. Potocki z Łańcuta, Dr. Józef Stojalowski adw. kr. z Tarnowa, Szezęsny Jawornicki z Husowa, Zdzisław Zaklika z Łopuszki wielkiej, Bonawentura Szeleszczyński z Rakszawy, Szezęsny Firlej z Siennowa, Władysław Bzowski z Pantalowie, Władysław Kaniewski z Łańcuta, Antoni Łastowiecki z Sietyzy; w III. grupie: Edward Aecht naczelnik gminy Leżajsk, ks. Franciszek Trzaniel prob. ob. łac. z Kańczugi, Alfred Ruciński dyrektor szkoły głównej w Przeworsku, Antoni Dziurzyński mieszczanin i radny gminy z Żołyń, Gabryel Danielewicz zastęp. naczelnika gminy Łańcut; w IV. grupie: Marcin Cieszyk radny gminy Ubieszyn, Wawrzyniec Szpunar radny gminy Dębina, Tomasz Cieśliński naczelnik gminy Krzeczowice, Ignacy Marciniowski radny gminy Przychojce, Jan Struś naczelnik gminy Stare miasto, Wawrzyniec Jurk naczelnik gminy Zalesie, Marcin Biały radny gm. Korniaków, Jędrzej Wawrzyszek nacz. gm. Brzoza stadnicka, Jerzy Schmidt nacz. gm. Gilershof, Jan Chmura nacz. gm. Wulka grodziska, Jakób Nikodem radny gm. Studziana, Tomasz Pawłowski nacz. gm. Mokra Strona. Grupy II. z kategorii przemysłu i handlu nie ma w powiecie.

(Za spokój duszy ś. p. Cesarza meksykańskiego Maxymiliana) odbyło się dn. 5. b. m. uroczyste nabożeństwo żałobne w Grzymałowie w kościele obrz. łac.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Nadwornie 4 zfr. 23 c.

(Zabójstwo.) W Krzyworówni w pow. Kosowskim jeden z włościan pobawił się z młynarzem ugodził go nożem w brzuch, w skutek czego młynarz nazajutrz umarł. Sprawa umknęła.

(Nieszczęsny wypadek.) We Wzdowie z pow. brzozowskim dn. 7. b. m. utonęło w studni dziecko dwuletnie bez dozoru zostawione.

(Sąd doraźny.) W Uhornikach niejaka Marya Sz., która przed kilkoma laty sprzedawała swoje gospodarstwo, i nie mając stałego miejsca pobytu błąkała się

w okolicy, spotkawszy dn. 4go z. m. wieczór włościanina Mykię Semaniowa, zatrzymała go z powodu, iż ją obwiniał o kradzież kartofli. Semaniow dla ułagodzenia jej zaprosił ją do karczmy i poczęstował gorzałką, potem się oddalił, zostawiwszy ją w karczynie. Ponieważ nieco pierwej taż sama Marya Sz. groziła mu podpaleniem, przeto nie kładł się, lecz czekał z za płotu. W 1 1/2 godziny potem postrzegł Maryę Sz., skradającą się do jego zagrody, która przybliżywszy się zapaliła siarńnik i usiłowała podpalić stajnię. Semaniow wyskoczył z za płotu, przytrzymał ją i narobił krzyku, w skutek czego zbiegli się ludzie z kijami i nożami i rzucili się na Maryę Sz. Wójt będąc ehorym, nie mógł przybyć na miejsce lecz przysłał nakaz, aby winną związać i przystawić do niego, ale rozjuszeni włościanie nie usłuchali tego nakazu, lecz zbili okropnie Maryę Sz., połamali jej ręce, zgnieśli 8 ziober i nakoniec tysiącem ran okrytą powiesili za nogi na wierzbie. Gdy skończyła, oderznięli ją i na drabinie zaniesli przed jej dom, gdzie ją nazajutrz wójt znalazł. Pięciu włościan najwinniejszych odstawiono już do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie.

(Pożary.) W nocy z 29. na 30. z. m. spaliła w Laskach w pow. Nisko stodoła włościańska ze zbożem; szkoda wynosi 261 zfr., ogień miał być podłożony. W Jezowie w tym samym powiecie dn. 4. b. m. spaliła się także stodoła włościańska ze zbożem, przyczyna pożaru jest niewiadoma. W nocy z 7. na 8. b. m. wybuchł pożar w zagrodzie gajowego dworskiego w Oskreszynie w pow. kołomyjskim i zniszczył wszystkie jego budynki gospodarskie; szkoda wynosi 250 zfr., ogień był podłożony. Dnia 8. b. m. spalił się od piorunu dom włościański w Szaparze w pow. zaleszczyckim.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 13. września.

Effekta: Akeye kolei galic. Karola Ludwika 215.80—216. Obligi pierwsz. kolei galic. Karola Ludwika II. emisji 94.75—94.90. Towary: Spirytus wiadro 80° Tralesa 41 miar 14.50 od października do maja 1868 (w Czortkowskim) i 15.60 od grudnia do maja 1868.

Lwów, 14. września. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: męc pszenicy (83 E) 6 zfr. 25 c., żyta (80 E) 3 zfr. 53 c., jęczmienia (70 E) 2 zfr. 30 c., owsa (52 E) 1 zfr. 39 c., hreczki 3 zfr. 24 c., soczewicy 3 zfr. 50 c., ziemniaków 1 zfr. 74 c., cetnar siana 79 c., słomy 68 c., sąg drzewa bukowego 10 zfr. 40 c., sosnowego 8 zfr. 3 c.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Stryl		Buczacz		Brzeżany		Bóbrka		Kołomyja	
	zfr.	c.	zfr.	c.	zfr.	c.	zfr.	c.	zfr.	c.
	walutą austriacką									
Mec pszenicy . . .	6	1	5	45	5	25	5	50	7	48
„ żyta	3	25	2	90	2	60	3	20	5	25
„ jęczmienia . . .	2	25	2	1	95	2	1	3	3	58
„ owsa	1	30	1	80	1	85	1	1	1	1
„ hreczki	2	40	2	55	2	90	4	25		
„ kukurudzy . . .	3	50	3	2	50			5	16	
„ ziemniaków . .	1	20	1	65	1	75	1	1	86	
Cetnar siana . . .	90	70	1	1	50	1				
„ wełny										
„ nas. koniczu . .										
Sąg drzewa twardego	4	50	4	50	5	6	1	48		
„ „ miękkiego	3	50	3	50	3	80	5	1	75	
Funt mięsa wołowego	9	10	15	12	18					
Mas okowity . . .	75	36	54	60	30					

R. Lwów, 13. września. (Sprawozdanie tygodniowe.) Trwała pogoda sprzyja właściwym tej porze pracom gospodarskim. Deszcz mieliśmy w tygodniu ubiegłym dwa razy. W wielu okolicach ziemniaki zgniły skutkiem wilgoci. Zbiór lnu zdaje się być obfitym jak w roku zeszłym.

Handel towarowy był dość ożywiony z powodu nadchodzących z targu berneńskiego transportów. Nadeszło także kilka partii sukna berneńskiego przeznaczonych do Rosyi. Natomiast dowóz wełny jest w tym roku bardzo słaby. Ciągłe spadanie aży na srebrze wywiera szkodliwy wpływ mianowicie na wywóz do Wrocławia, przeto handel wtędy tylko mógłby się ożywić gdyby właściciele skłonili się do zniżenia swoich żądań. Majętniejsi właściciele dóbr udają się sami na targi i zyskują przynajmniej to, co byliby zyskali ich komisanci. Przednią wełnę płacono tu po 200 do 205 zfr., średnią po 125 do 150 zfr., ordynaryjną po 105 do 115 zfr. Tytoń w tym roku znowu nie udał się w Galicyi. Pierwsze przy-

mrozki na początku tego miesiąca wiele zaszkodziły tytuniom mianowicie w okolicy Kołomyi. Stagnacja w handlu galganami panująca obecnie na wszystkich targowicach austriackich mniej zaszkodziła handlowi galicyjskiemu jak z początku sądzono, ponieważ handlem tym zajmują się pomniejsi spekulanci, obracający małemi kapitałami i dla własnej egzystencji przystawać muszą na jakąkolwiek cenę. Spadnięcie cen tego artykułu najmniej dotyka tych którzy zakupują w bardzo małych partjach, ci bowiem choć nie wiele zyskują ale też nie są narażeni na znaczniejsze straty. Szmaty lniane płać po 9 zlr. 75 c. do 9 zlr. 85 c. za cetnar, ordynarniejsze po 5 zlr. 15 c. O handlu naftą nie jeszcze pomyslnego doniesić nie możemy.

Handel zbożowy leży odłogiem i ogranicza się tylko na konsumpcję miejscową. Do Niemiec północnych nadchodzą ciągle ogromne transporta zboża z Węgier, nawet do Galicyi nadesłano kilka partji pszenicy węgierskiej które zostały zakupione do młynów parowych w zachodnich obwodach. Podczas gdy pszenica węgierska aż do Krakowa utarowała sobie drogę, z obwodu tarnowskiego wywieziono do Prus około 2000 korey żyta. Spadające ciągle aż do srebze tamuje wywóz żyta. Loco Lwów płacono pszenicę korzec 160 zlr. po 11 zlr., cięższych gatunków prawie wcale nie ma. Żyto 156 zlr. płacono po 6 zlr. 75 c. i niżej. Niepewność co do obfitości tegorocznego zbioru żyta wywołała stagnację, którą usunie zapewne dopiero znaczniejszy dowóz na targowice. Jęczmień 140 zlr. płacono po 5 zlr. i zakupiono wiele do browarów galicyjskich. Owies 100 zlr. płacono po 2 zlr. 40 c. w większych partjach. Zbiór owsa miał być tego roku pomyslny, i zapewniają powszechnie, że na wiosnę wywóz tego artykułu będzie możebny. Wywóz wyrobów mącznych z Galicyi do innych prowincji austriackich ustał prawie zupełnie.

Na targowicach zamiejscowych ceny były następujące: Tarnów: pszenica 168 zlr. 12 zlr., żyto 159 zlr. 6 zlr. 90 c., jęczmień 138 zlr. 3 zlr. 40 c., owies 100 zlr. 2 zlr. 70 c. Nieco żyta wywieziono

do Prus. Liweranci rosyjscy zakupują owies na granicy. Rzeszów: pszenica 166 zlr. 11 zlr. 25 c., żyto 158 zlr. 6 zlr. 50 c., jęczmień 139 zlr. 5 zlr. 10 c., owies 100 zlr. 2 zlr. 60 c. Przy słabym dowozie i nieożywionym popycie sprzedano tylko nieco żyta i pszenicy. Jarosław: pszenica 168 zlr. 11 zlr. 50 c., jęczmień 140 zlr. 5 zlr. 15 c., żyto 159 zlr. 7 zlr., owies 100 zlr. 2 zlr. 80 c., odbył ograniczony tylko na konsumpcję miejscową. Przemysł: pszenica 168 zlr. 12 zlr. 10 c., żyto 160 zlr. 7 zlr. 20 c., jęczmień 141 zlr. 5 zlr. 30 c., owies 100 zlr. 2 zlr. 75 c., targ nie ożywiony, popyt słaby.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono w tygodniu ubiegłym z Galicyi przez Kraków 1650 sztuk do Oświęcims, zkad będą posłane do Lipnika i Florisdorfu.

Ostatnia poczta.

Berlin, 12. września. Hr. Usedom, który w sobotę powraca do Floreny, znajdował się wczoraj wraz z obecnymi tu oficerami włoskimi na ćwiczeniach strzelniczych w Spandau; oficerowie włoscy zwiedzali tamtejsze urządzenia wojskowe.

Berlin, 12. września. Na dzisiejszem posiedzeniu rady związkowej zniosły Prusy ustawę względem konsulatów związkowych: etaty poczty i telegrafów tudzież marynarki i władz związkowych przyjęto i ustawę pocztową zredagowano.

Frankfurt, 12. września. Na badeńską pożyczkę zgłoszenia są tak liczne, że subskrypcję musiano zamknąć dziś, zaraz po otwarciu.

London, 12. września. „Times“ zaprzecza podanej przez dzienniki wiadomości, że Anglia prosiła Portę o pozwolenie zaciągania w Arabii ochotników na wojnę przeciw Abisynii.

Szafuza, 12. września. Jego Mość Cesarz austriacki przybył wczoraj o godz. 4 1/2 a odjeżdża w piątek.

Genewa, 12. września. Kongres został przez stronnictwo radykalne rozwiązany, poczem salę wypróżniono. Prezydent ustąpił aby zredagować protest.

Zürich, 11. września. Na cholere zachorowało znowu 20 osób; ogółem jest 84 chorych.

Kopenhaga, 12. września. Szambelan Quade, poseł, został mianowany komisarzem przy naradach względem północnego Szlezewiku.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. września.
Hotel George: PP. Mniszek Wład., z Przemysła. — Podlewski Józef, z Chomiaków. — Jordan Rozwadowski Tom., z Babina. — Supczyński Kaj., z Lucyca.
Hotel europejski: Czajkowski Adolf, z Bóbrki. — Czajkowski Jan, z Sarnik.
Hotel Langa: Myszowski Lnd., adw., z Jarosławia.
Hotel angielski: Br. Horoch Wac., z Mieczanowin. — Gostyński Adam, z Podszumlaniec. — Łodyński Stan., z Nahrzec. — Osmólski Wład., z Góry. — Wojciechowski Tytus, z Pelski. — Madejski Mar., adw., z Przemysła. — Małewski Artur, notaryusz, z Stryja.
Hotel Krakowski: Giebułtowski Ant., z Uscia.
Hotel Krynickiego: Glixelli Teod., z Chodorkowic. — Towarnicki Izidor, c. k. kapitan, z Pragi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. września.
PP. Hr. Karnicki Wład., c. k. tajny radca i poseł szw., do Wiednia. — Pozuchowski Rud., c. k. przeł. powiat, do Rohatyna. — Rodakowski Max., c. k. pułkow., do Tarnopola. — Rzepliński Alf., c. k. sędzia powiat, do Oleska. — Röhr Jan, c. k. kapitan, do Białej. — Pachter Karol, c. k. radca dworu, do Krakowa. — Flisek Mik., c. ros. kapitan, do Kijowa. — Hr. Borkowski Miecz., do Mielnicy. — Hr. Borkowski Stan., i Hr. Jabłonowski Józef, do Pacykowa. — Hr. Jabłonowski Kaz., do Kłysza. — Hr. Rzewuski Wik., do Gologór. — Czajkowski Wal., do Świerza. — Janocha Ant., do Obertyna. — Jasiński Miecz., do Zabłotowa. — Kulczykowski Tom., do Krakowa. — Przybysławski Wład., na Podole. — Skibniewski Bron., do Olejowa. — Torosiewicz Emil, do Paryża.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. września.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.45	+ 9.2	85.4	półn. w.	0
2. god. po poł.	328.80	+ 14.8	66.1	" "	4
10. god. wiecz.	329.01	+ 10.4	77.4	" "	0

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) „Die Hugonotten“, wielka opera w 5 aktach. Pierwszy występ p. Anny Marek z Hamburga, p. Jana Arnold, p. Róży Pesta i p. Henryka Mitter.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs lwowski.

Dnia 13. września.

	gotówką	tow. rem.
	zł. c.	zł. c.
Dukat holenderski	5 80	5 88
Dukat cesarski	5 85	5 93
Półimperyał zł. rosyjski	10 —	10 18
Rubel srebrny rosyjski	1 88	1 93
„ papierowy rosyjski	1 68	1 71
Talar pruski	1 81	1 84
Polski kurant i pięciopolówka	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	79 50	80 25
„ „ „ „ „ m. k. za 100 zł.	83 49	84 24
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	66 13	66 88
53. Pożyczka narodowa	66 05	66 88
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	212 50	215 50
Akcyje kolei lwowsko-czerwiowieckiej	172 50	175 —

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. września

A. Błoga publiczny.		(Za 100 zł.)	
Państwa.		pien. towar.	
Z. pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	66 60	66 80	
od kwiet. do października po 5%	66 60	66 80	
Pożyczka w srebrze 1854 (tamt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 —	74 —	
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79 —	79 50	
Metaliki po 5%	59 30	59 50	
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139 —	139 50	
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	139 —	139 50	
Przez. do wyl. z r. 1854	73 75	74 —	
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84 80	85 —	
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 —	90 25	
Pożyczka z r. 1864 (z premii) po 100 zł.	76 40	76 60	
Renty Ceno po 42 lir. aust.	20 —	20 50	
B. Krajów koronnych.			
Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.			
Nizszej Austrii	89 —	90 —	
Czech	89 50	90 —	

	pien.	towar.
Węgier	69 50	70 —
Galicyi	65 75	66 50
Siedmiogrodu	63 —	63 50
Bukowiny	64 —	65 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99 25	100 —

2. Akcyje.

Banku narodowego	685 —	687 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183 50	183 70
Niz. austr. tow. eskont. po 500 zł.	602 —	605 —
Banku anglo-austriackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105 50	105 —
Póln. kol. po 1000 zł. m. k.	1710 —	1715 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	240 20	240 40
Polud. kolei państw. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	188 50	189 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 50	141 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	215 —	215 50
Lwowsko-czerwiow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174 —	174 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	480 —	482 —

3. Listy zastawne.

Banku (narod. przezn. do losowania po 5%)	(za 100 zł.)	92 40	92 60
w. a.			
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%		78 75	79 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2%		90 —	90 50
detto (renta) po 6%		—	—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w ar.		105 —	106 —

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. póln. po 100 zł. m. k.	94 75	95 25
Kol. póln. po 100 zł. w. a.	91 50	92 —
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 25	98 50

5. Losy.

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	(za sztukę.)	127 —	127 50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.		85 75	86 75
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.		117 —	119 —
„ „ po 50 zł. w. a.		53 —	55 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.		23 —	24 —

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97 —	100 —
Salma	29 —	29 50
Palfiego	23 50	24 50
Clarego	24 —	25 —
St. Genois	23 —	23 50
Windischgratza 20	17 —	18 —
Waldsteina 20	18 50	19 50
Keglevicha 10	12 —	12 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12 —	12 50

Weksele.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	102 90	103 10
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	102 90	103 10
Berlin za 100 tal.	103 10	103 30
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103 10	103 30
Hamburg za 100 M. E.	91 10	91 30
London za 10 ft. szt.	123 75	123 90
Paryż za 100 fr.	49 —	49 10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5 90	5 91
detto. pełnej wagi	5 90	5 91
Korona	9 88 1/2	9 89 1/2
20 frankówka	10 12	10 15
Rosyjski imperyał	1 82	1 82 1/2
Talar związkowy	121 25	121 75
Srebro	17 zł.	13 c.
Kurs korony w c. k. kasach		

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. września.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	—
„ „ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	66	—
Losy z 1860 roku	84	60
Akcyje banku wiedeńskiego	684	—
„ „ kredytopowego	183	80
London. 10 funtów szterlingów	123	75
Srebro	121	60
„ „ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	90

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1864) **E d y k t.** (1)
Nro. 10455. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem, że na utworzenie konkursu na cały ruchomy jakoteż i nieruchomy w krajach koronnych, w których teraźniejsza norma jurysdykcyjna prawną moc ma, znajdujący się majątek Jana Witosławskiego właściciela części dóbr Woli Błażowskiej w powiecie Samborskim położonych zezwolono i że zastępcą masy konkursowej p. adwokata krajowego Dra. Szemelowskiego z substytucją p. adwokata krajowego Dra. Pawlińskiego, a tymczasowym zarządcą majątku p. Józefa Szymonowicza mianowano.

Wzywa się zatem każdego, który przeciw tej masie żądanie czynić chce, ażeby takowe pozwem przeciw zastępcy masy p. adwokatowi Drowi. Szemelowskiemu do dnia ostatniego listopada 1867 r. zgłosił, i w pozwie nietylko swoje żądanie, ale też i prawo względem umieszczenia w tej lub innej klasie udowodnił. — bowiem po upływie tegoż terminu nikt więcej słuchanym nie będzie i względem całego do masy konkursowej należącego majątku bez wyjątku i w tym razie odkazanym zostanie, chociażby mu rzeczywiście prawo kompenzowania przysłużyło, lub własną rzecz z masy miał do żądania, lub jego pretensya na nieruchomości majątku zabezpieczoną

była, — tak dalece że takowy wierzyciel, jeżeliby do masy dłużen był, mimo swego prawa kompenzacji własności lub zastawu dług do masy zapłacić obowiązany będzie.

Do wyboru administratora masy i wydziału wierzycieli, jakoteż do rozprawy o prośbie względem przyznania dobrodziejstw §. 480 post. sąd. wyznacza się termin na 2. grudnia 1867 o godzinie 10tej przed południem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 9. września 1867.

(1828)

Kundmachung.**Behandlung der auf Erfindungs-Privilegien bezüglichen Angelegenheiten.**

Nro. 37716. Aus Anlaß der geänderten staatsrechtlichen Verhältnisse und auf Grund des zwischen dem k. ungar. Ministerium für Ackerbau, Industrie und Handel und dem k. k. Ministerium für Handel und Volkswirtschaft über die Behandlung der auf Erfindungs-Privilegien bezüglichen Angelegenheiten getroffenen, von Sr. k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschliebung vom 5. Juni l. J. genehmigten Vereinbarung, findet das Ministerium für Handel und Volkswirtschaft Nachstehendes hiermit zur allgemeinen Kenntniß zu bringen:

1. Jeder Privilegirte hat von nun an zwei vollkommen übereinstimmende Exemplare sowohl der Privilegiumsbeschreibung als auch der hierzu gehörigen Zeichnungen und Muster beizubringen, von welchen ein Exemplar bei dem Privilegien-Archive des k. ungar. Ministeriums für Ackerbau, Industrie und Handel, das andere bei dem Central-Privilegien-Archive des k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirtschaft aufbewahrt werden wird.

Zu den Fällen, wo wegen Unvollständigkeit der ursprünglichen Beschreibung die Beibringung von Nachtragsbeschreibungen unerlässlich ist, müssen auch diese, so wie die Zeichnungen und Muster in je zwei vollkommen übereinstimmenden Exemplaren vorgelegt werden.

2. Die Privilegien werden wie bisher für den Umfang des ganzen Reiches gültig ertheilt, jedoch erhält von nun an jeder Privilegirte zwei Privilegiums-Urkunden, die eine vom k. ungar. Ministerium für Ackerbau, Industrie und Handel, gültig für das Königreich Ungarn sammt Siebenbürgen, die andere vom k. k. Ministerium für Handel und Volkswirtschaft, gültig für die übrigen Kronländer.

3. Die Bewilligung über Verlängerung oder Uebertragung von Privilegien, welche vor dem 10. März 1867 ertheilt worden sind, wird auf der Privilegiums-Urkunde sowohl vom k. ungar. Ministerium für Ackerbau, Industrie und Handel, als auch vom k. k. Ministerium für Handel und Volkswirtschaft bestätigt.

Die Bestätigung solcher Bewilligungen, welche sich auf die nach dem 10. März 1867 ertheilten Privilegien beziehen, erfolgt auf den im Absätze 2 erwähnten Privilegiums-Urkunden von den betreffenden Ministerien, daher sind den diesfälligen Privilegiums-Verlängerungs- oder Uebertragungsgegesuchen jederzeit beide Urkunden anzuschließen.

4. Die Privilegiumstare bleibt unverändert.

Wien, am 8. Juni 1867.

Vom k. k. Ministerium für Handel und Volkswirtschaft.

Lemberg, am 30. August 1867.

Obwieszczenie.**Postępowanie w sprawach odnoszących się do przywilejów na wynalazki.**

Nro. 37716. Z powodu zmiany prawno-politycznych stosunków i na podstawie zawartej między królewsko-węgierskim ministerstwem rolnictwa, przemysłu i handlu, a c. k. ministerstwem handlu i rolnictwa, i najwyższym postanowieniem Jego c. k. Apostolskiej Mości z 5. czerwca r. b. zatwierdzonej umowy co do postępowania w sprawach odnoszących się do przywilejów na wynalazki, podaje c. k. ministerstwo handlu i rolnictwa niniejszem do wiadomości powszechnej co następuje:

1. Każdy uprzywilejowany ma odtąd przedkładać dwa zupełnie zgodne egzemplarze tak opisanego przywileju jako też należących do tego rysunków i wzorów, z których jeden egzemplarz przechowywany będzie w archiwie przywilejów król. węgierskiego ministerstwa rolnictwa, przemysłu i handlu, a drugi w centralnym archiwie przywilejów c. k. ministerstwa handlu i rolnictwa.

W takich razach, jeżeli dla niedokładności pierwotnego opisanego przedłożenie opisów dodatkowych, muszą być i te, jak również rysunki i wzory przedkładane w dwóch zupełnie zgodnych egzemplarzach.

2. Przywileje będą jak dotąd nadawane jako ważne w obrębie całego państwa; ale odtąd otrzyma każdy uprzywilejowany dwa dokumenta przywilejowe, jeden od król. węgierskiego ministerstwa rolnictwa, przemysłu i handlu, ważny w Królestwie Węgierskiem z Siedmiogrodem, a drugi od c. k. ministerstwa handlu i rolnictwa, ważny we wszystkich innych krajach koronnych.

3. Pozwolenie względem przedłużenia lub przeniesienia przywilejów, które nadane zostały przed 10. marca 1867, będzie potwierdzone na dokumencie przywileju tak przez król. węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu, jako też przez c. k. ministerstwo handlu i rolnictwa.

Potwierdzenie takich przyzwoleń, które odnoszą się do przywilejów wydanych po 10. marca 1867, uskutecznią będą na wspomnianych w ustępie 2. dokumentach przywileju dotyczące ministerstwa, i przeto do odnośnych próśb o przedłużenie lub przeniesienie przywileju muszą być każdego czasu załączane obadwa dokumenta.

4. Taxa od przywilejów pozostaje niezmienną.

Wiedeń, dnia 8. czerwca 1867.

Z c. k. ministerstwa handlu i rolnictwa.

Lwów, dnia 30. sierpnia 1867.

(1858)

Kundmachung.

Nr. 7089-Pr. Bei der am 2. September d. J. stattgehabten 465. und 466. Verlosung der alten Staatsschuld wurden die Serien-Nummern 39 und 375 gezogen.

Die Serie Nr. 39 enthält Banco-Obligationen im ursprünglichen Zinsfuß von 5%, u. z. Nr. 28.351 bis einschließig Nr. 29.023 im Gesamtcapitalbetrage von 1.025.094 fl.

Die Serie Nr. 375 enthält mähr. ständische Merarial-Obligationen, und zwar de sessione 6. Dezember 1793 im ursprünglichen Zinsfuß 4%. Nr. 28.125 mit dem Zehntel der Capitalsumme de sessione 10. December 1794 im ursprünglichen Zinsfuß von 5%. Nr. 29.776 bis einschließig Nr. 30.539 mit der ganzen Capitalsumme. Nr. 30.540 mit der Hälfte der Capitalsumme und Nr. 30.541 bis einschließig Nr. 30.548 mit der ganzen Capitalsumme; ferner die schlesisch-ständische Merarial-Obligationen im ursprünglichen Zinsfuß von 5%, und zwar baare Anlagen vom J. 1789 und 1790 lit. E. Nr. 1 bis einschließig Nr. 191, bare Anlagen vom J. 1795 bis 1801 lit. H. Nr. 4 bis einschließig 753 und Kriegsdarlehen vom J. 1795 lit. I. Nr. 2 bis einschließig Nr. 961 — vom J. 1796 lit. K. Nr. 3 bis einschließig Nr. 1025 — vom J. 1797 lit. L. Nr. 4 bis einschließig Nr. 1104, — vom J. 1798 lit. M. Nr. 1 bis einschließig Nr. 1109 und vom Jahre 1799 lit. N. Nr. 8 bis einschließig Nr. 925 im Gesamtcapitalbetrage von 1.049.402 fl. 30³/₄ kr.

Diese Obligationen werden nach den Bestimmungen des U. h. Patentes vom 21. März 1818 auf den ursprünglichen Zinsfuß erhöht, und insofern dieser 5% Conv. M. erreicht, nach dem mit der Kundmachung des k. k. Finanzministeriums vom 26. October 1858 (R. G. Bl. Nr. 190) veröffentlichten Umstellungsmaßstabe in 5%tge auf österreichische Währ. lautenden Staatsschuldverschreibungen umgewechselt.

Für jene Obligationen, welche in Folge der Verlosung zur ursprünglichen aber 5% nicht erreichenden Verzinsung gelangen, werden auf Verlangen der Parthei nach Maßgabe der in der erwähnten Kundmachung enthaltenen Bestimmungen 5% auf österr. Währung lautende Obligationen erfolgt.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium.

Lemberg, am 9. September 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 7089-Pr. Dnia 2. b. m. odbyło się 465te i 466te losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto numeru seryi 39 i 375.

Serya Nr. 39 zawierają obligacye bankowe o pierwiastkowej stopie procentowej 5 proc., a mianowicie: Nr. 28.351 do Nr. 29.023 włącznie w ogólnej sumie kapitału 1,025.094.

Serya 375 zawiera obligacye skarbowe stanów morawskich, a mianowicie: de sessione 6go grudnia 1793 o pierwiastkowej stopie procentowej 4proc., Nr. 28.125 z dziesiątą częścią sumy kapitału, — de Sessione 10. grudnia 1794 o pierwiastkowej stopie procentowej 5 proc., Nr. 29.776 do Nr. 30.539 włącznie z całkowitą sumą kapitału Nr. 30.540 z połową sumy kapitału i Nr. 30.541 do Nr. 30.548 włącznie z całkowitą sumą kapitału, tudzież obligacye skarbowe stanów szląskich o pierwiastkowej stopie procentowej 5proc., a mianowicie wkładki w gotowiznie z r. 1789 i 1790 lit. E. Nr. 1 do Nr. 191, włącznie; wkładki w gotowiznie z r. 1795 do 1801 lit. H., Nr. 4 do Nr. 753 włącznie i pożyczka wojenna z r. 1795 lit. J., Nr. 2 do Nr. 961 włącznie — z r. 1796 lit. K. Nr. 3. do Nr. 1025 włącznie — z r. 1797 lit. L. Nr. 4 do Nr. 1104 włącznie, — z r. 1798 lit. M. Nr. 1 do Nr. 1109 włącznie, — z r. 1799 lit. N. Nr. 8 do Nr. 925 włącznie w ogólnej sumie kapitału 1.049.402 zł. 30³/₄ kr.

Te obligacye będą według postanowień najwyż. patentu z dnia 21. marca 1818 do pierwotnej stopy procentowej podwyższone, a o ile ta wynosi 5proc. m. k. według skali wymiany podanej w obwieszczeniu wys. c. k. ministerstwa skarbu z 26. października 1858 l. 5286 (Dz. u. p. Nr. 190) za 5proc. na walutę austriacką opiewające obligacye.

Za te obligacye, które w skutek losowania będą podwyższone do pierwotnej ale 5proc. nie wynoszącej stopy procentowej, będą wydawane na żądanie stron obligacye 5proc. na wal. austr. opiewające, według zawartych w powyższym obwieszczeniu postanowień.

Z. c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. września 1867.

(1857)

Obwieszczenie.

Nro. 3596. Podaje się do wiadomości, że wkład w Wielickiej przowizorycznej szkole górniczej z dniem 1. października 1867 rozpoczety i stosownie do rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 11. sierpnia 1865 do l. 38706 tylko na pierwszy kurs szkoły górniczej ograniczonym będzie. — Z tej więc przyczyny tą razą na kurs przygotowawczy nikt przyjętym być nie może.

Do pierwszego kursu tejże szkoły, w której się nauka bezpłatnie udziela, tylko górnicy przyjmowani będą, którzy 18 lat liczą, do kategorii żelazem pracujących (Lehrhauer) należą, najmniej 4. klasę szkół ludowych ukończyli, egzamin z rachunków (czterech działach rachunkowych) i zadań pisemnych w sposób zadawalniający złożyli i których pilność, pojęcie i moralność pomyślny postępować pozwalają.

Własnoręcznie pisane i należycie poparte próśby mają być do c. k. Dyrekcji szkoły górniczej w Wieliczce podane.

Tak obcy rządowi jako i prywatni robotnicy podczas uczęszczania do szkoły, zatrudnienie za zapłatą bez żadnego jednak innego roszczenia otrzymają.

Z c. k. Dyrekcji szkoły górniczej.
Wieliczka, dnia 2. września 1867.

(2)

(1865)

E d y k t.

(2)

Nr. 51262. C. k. sąd krajowy lwowski jako instancja kuratelarna niniejszem do publicznej wiadomości podaje, że na żądanie p. Floryana Wysockiego władza tegoż ojcowska nad małoletnim jego synem Markiem Wysockim z powodu rozruttoności ostatniego na czas nieoznaczony przedłużoną zostaje; skutkiem czego tenże Marek Wysocki wszędzie i od każdego za małoletniego uważanym być ma.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. września 1867.

(1862)

Kundmachung.

(2)

Nro. 1093. Bei dem k. k. Landesgerichte in Stralsachsen zu Krakau ist die Stelle eines Gefangenhaus-Bundarztes, mit welcher eine Bestallung von 84 fl. öst. W. verbunden ist, erledigt.

Bewerber um diese Stelle haben unter Nachweisung der erforderlichen Kenntnisse der deutschen und polnischen Sprache und ihrer bisherigen Verwendung ihre Gesuche innerhalb vier Wochen bei dem k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom Präsidium des k. k. Landesgerichtes.

Krakau, am 10. September 1867.

(1860)

C o n c u r s.

(2)

Nro. 2163-Præs. Bei dem zu bestellenden Steuer- und Sammelamte in Krakau ist die Controlorsstelle mit dem Gehalte jährlicher 1200 fl. öst. W. und mit

der Cautionspflicht im Betrage des jährlichen Gehaltes hystemfirt worden.

Gesuche um diesen Dienstposten sind unter Nachweisung der Steueramtsprüfung, dann Kenntniß der Rechnungs- und Cassawesen und der Landesprachen binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Auf geeignete disponible Beamte wird vorzugsweise Rücksicht genommen.

Lemberg, am 10. September 1867.

(1853)

G e r i c h t.

(3)

Nr. 9361. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird der Reisel, Feige und Schmil Leib zw. Namen Medine mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Wolf Medine, Seinwel Medine, Seril Seidler und die genannten Salomon Stelak unterm 25. Juli 1867 J. 9361 ein Gesuch um Exatubulung des für Gittel Flanz intabulirten Betrages von 200 Silber Rubel aus dem Lastenstande der Realitätshälfte Nr. 88 - 90 überreicht, welchem unterm Heutigen Statt gegeben wurde.

Da der Aufenthaltort der Interessenten Reisel, Feige und Schmil Leib zw. Nam. Medine unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Dr. Schmidt als Curator bestellt, welchem der ergangene Bescheid zugestellt wird.

Tarnopol, am 19. August 1867.

(1856)

Rundmachung.

Nro. 6214 Abth. 3. Das Kriegsministerium findet die künftige Beschaffung der Monturs- und Ausrüstungserfordernisse für die k. k. Armee unter Auflassung der diesfalls bisher wirksam gewesenen Monturs-Commissionen, lediglich im Wege der Privat-Industrie zu veranlassen und zur Theilnahme an diesem Unternehmen die öffentliche Aufforderung zur Offerteinbringung hiemit zu erlassen.

Gegenstand der obigen Offertverhandlung ist die Lieferung von fertigen Monturs- und Rüstungsartikeln, dann Feldrequisiten und beziehungsweise Materialen für den Bedarf der k. k. Armee.

Die Sicherstellung des Bedarfes geschieht nach Sichtung der verschiedenen Erfordernisse in bestimmten Gruppen, und zwar:

- von Tuchsorten,
- Leinwandsorten,
- Fußbekleidungen,
- Wannes- } Rüstungen,
- Pferde- } Rüstungen,
- Feldrequisiten,
- eventuellen Erfordernissen,

für bestimmte begrenzte Bemontirungsbezirke, nämlich Wien, Gratz, Brünn, Prag, Ofen-Pesth, Lemberg, Hermannstadt und Agram, und sind die Erfordernisse der Truppen und Anstalten, welche von dem Unternehmer für das Jahr 1868 zur Lieferung in Anspruch genommen werden, so wie die betreffenden Truppenkörper und Anstalten und deren Stationsorte, mittelst der eigenen Tabellen, welche den litographirten Offertbedingungen beigegeben sind, — ersichtlich gemacht.

Die Lieferungsperiode umfaßt den Zeitraum von drei Jahren vom 1. Jänner 1868 angefangen — und werden hinsichtlich derselben mit den Lieferungsstellen förmliche Lieferungsverträge abgeschlossen.

Der Unternehmer ist gehalten, nach der von ihm angebotenen und eventuell erstandenen Lieferungsgruppe das hievon für jedes Jahr auf den currenten Bedarf ihm von der Militär-Verwaltung mit bestimmter Ziffer im vorhin bekannt gegebene Lieferungsquantum in den hiefür normirten Lieferungsarten an die betreffenden Truppen und Anstalten unmittelbar abzustatten, ferner aber auch seiner Unternehmung eine solche Erzeugungsfähigkeit zu geben, um deren Leistungen nöthigenfalls über den gewöhnlichen Bedarf hinaus vornehmen zu können.

Die Verpackung und Verfrachtung der Lieferungsartikeln bis in die Stabsstation des betreffenden Truppenkörpers, oder in den sonst bestimmten Ablieferungsort hat der Unternehmer, und zwar bezüglich der Verfrachtung mittelst Eisenbahn nach dem vereinbarten Militär-Tarife auf eigene Gefahr und Kosten zu besorgen, ohne hiefür eine besondere Vergütung vom Militär-Verar anzusprechen zu können, da die bezüglichen Spesen in die Preise der einzelnen Artikel einzurechnen sind.

Alle zur Anfertigung der Tuch-, Woll- und Lederarten nöthigen, so wie zur Ablieferung im rohen Zustande bestimmten Materialien sind vom Unternehmer in von ihm selbst betriebenen Fabriken zu erzeugen, — eben so hat auch die Anfertigung der zu liefernden fertigen Bekleidungs- und sonstigen Sorten ausschließlich in den Werkstätten und Establishments des Unternehmers zu geschehen.

Nur solide und vollkommen leistungsfähige Fabriken — und derlei größere Industrie- und Confectionsunternehmungen werden für die Offerteinbringung hienüt als geeignet erkannt es wird übrigens hiebei bemerkt, daß sich mehrere solche Fabriken und Unternehmer zu einem Consortium — unter solidarischer Verpflichtung — vereinen, und in dieser Weise als gesellschaftliche solidarische Unternehmung ihren Anbot einbringen können.

Der Offerent hat bei der von ihm angebotenen Lieferungsgruppe im Offert für jeden Artikel, wenn für denselben auch kein Bedarfsquantum für das Jahr 1868 angegeben erscheint, den Lieferpreis pr. Stück, Elle, Garaitur etc. in Ziffern und mit Buchstaben deutlich und ohne Correctur anzusetzen und ferner ausdrücklich zu erklären, daß ihm die Lieferungsprobenmuster, dann Material- und Gelddividenden, welche bei den Monturs-Commissionen eingesehen werden können, vollkommen bekannt sind und daß er sich den für diese Artische Lieferungsunternehmung festgesetzten Bedingungen, welche nach ihrem vollen Inhalte in litographirten Exemplaren sowohl bei jeder Monturs-Commission als auch bei den Handels- und Gewerbekammern des betreffenden Kronlandes eingesehen werden können, vollinhaltlich unterwerfe und von deren Inhalt genaue Einsicht genommen habe.

Jeder Offerent hat seinem Offerte 5% (Fünftel) des nach seinem Anbote auf den Bedarf des Jahres 1868 entfallenden Lieferpreises als Badium entweder in Baarem oder in nach dem Cursen berechneten k. k. österr. Staatsschuldverschreibungen oder in von der betreffenden Finanzprocuratur annehmbar befundenen Hypothekar-Krediten beizulegen, welches Badium den Richtersthern sogleich nach erfolgter Entscheidung über das Verhandlungsergebnis zurückgestellt wird, rücksichtlich der Ersetzer aber als Caution im Sinne des §. 17 der Bedingungen zurückbehalten wird.

Die mit dem vorgeschriebenen Badium und der von der Handels- und Gewerbekammer über die Lei-

stungsfähigkeit der Unternehmer auszustellenden Certificaten versehenen und gehörig gestempelten Offerte sind dem Kriegsministerium versiegelt unmittelbar zu überreichen und haben daselbst bis längstens 30. September d. J., 12 Uhr Mittags einzulangen.

Wien, am 3. September 1867.

(1863) **E d y k t.** (1)

Nr. 10940. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu podaje się niniejszem do wiadomości, iż p. Waleryan Podlewski przeciw Piotrowi Ines pod dniem 25. sierpnia 1867 do l. 10940 pozew względem wykreślenia sumy 13500 złp. z p. n. ze stanu biernego dóbr Hinkowce w obwodzie Czortkowskim położonych wniosł, który to pozew do ustnej rozprawy na dzień sądowy 22. października 1867 godzinie 10. przed południem zadekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanego Piotra Inesa wiadome nie jest, przeto sąd obwodowy jemu jako też i dla jego z imienia, miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Weissteina z substytucją p. adwokata Dra. Frühlinga za kuratora ustanawia, o czem się p. Piotra Inesa niniejszym edyktem zawiadamia.

Tarnopol, dnia 26. sierpnia 1867.

(1859) **E d i c t.** (1)

Nr. 43277. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden alle Jene, die den, dem Josef Eichinger in Verlust gerathenen von ihm am 6. Mai 1866 ausgestellten vom Osiar Czaekes acceptirten, an die Ordre des Josef Eichinger auf Sicht in Lemberg zahlbaren Prima-Wechsel über 400 fl. österr. Währ. in Händen haben sollten, hienüt aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen und ihre Rechte auf denselben darzuthun, widrigens dieser Wechsel amortisirt und für nichtig erklärt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.
Lemberg, den 14. August 1867.

(1861) **E d y k t.** (1)

Nro. 2245. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski rozpisuje niniejszem przymusową sprzedaż publiczną dóbr Niebylec z przyległościami Jawornik, Malówka i Gwozdzianka, w obwodzie Rzeszowskim położonych, w księgach krajowych dom. 53, pag. 149, 155, 161, — dom. 58, pag. 197 wpisanych, p. Henryki z hrabiów Ankiewiczów hr. Kuzkowskiej własnych, w drodze relicytacji z powodu niedotrzymania warunków licytacyjnych z dnia 20. stycznia 1865 l. 7486-1864 przez dom handlowy J. G. Schuller & Comp., na koszt i niebezpieczeństwo tegoż niesłownego kupiciela na skutek żądania Ludwika Raczynskiego de praes. 18go kwietnia 1867 l. 2245 jako wierzyciela hipotecznego, która to sprzedaż odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie dnia 24. października 1867 o godzinie 10tej przed południem pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cena kupna przez dom handlowy J. G. Schuller & Comp. przy licytacji dnia 30. marca 1865 ofiarowana w sumie 36.000 złr. w. a., z tym dodatkiem, że gdyby większa lub tejsze kwocie równa suma ofiarowana nie była, powyższe dobra i niżej tej sumy sprzedane będą.

2. Dobra te sprzedają się ryczałtem z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne, tudzież do pobierania tak zwanych zaliczek na takowe.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji sumę 3000 złr. m. k. jako zakład albo w gotówce, albo w listach zastawnych galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego, albo nareszcie w obligacjach rządowych z niezapadłymi kuponami i talonem, jednakowoż podług ostatniego w Gazecie Lwowskiej umieszczonego kursu, nie przewyższającego tychże wartość nominalną, do rąk komisji licytacyjnej złożyć, który zakład kupiciela do depozytu złożonym, innym zaś licytującym zaraz po ukończonej licytacji zwróconym zostanie.

4. Chęć kupienia mającym wolno jest wyciąg tabularny, akt oszacowania i inwentarz tych dóbr w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisy takowych podnieść.

O rozpisanej tej relicytacji uwiadamia się strony i wszystkich wierzycieli hipotekowanych, a to z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, a z miejsca pobytu niewiadomych, jako to: Józefa Alster, współspadkobierców Chaima Szyi Grossbart, jako: Jochene, Jankiela, Kellmana, Fischela, Uschera, Herseha, Raisla, Czarna, Rosa i m. Perla Grossbartów, — Samuela, Lovie, Marya z Potrów Szydłowską, Teklę hr. Ankiewicz, Karolinę z hr. Ankiewiczów Rejową, Samuela Fendler, Leiba Grünstein, właściwie jego spadkobierców z imienia niewiadomych, — Cecylię Dembińską, Henryka hr. Sołtyk, Anielę Kuszel, Józefa Majer, — spadkobierców Wincentego Kirchmayera, z nazwiska niewiadomych, jako też tych, którzy rymby uchwała relicytacyjna albo weale nie, albo nie dość wcześnie doręczona była, i tych, którzy dopiero po 23. stycznia 1866 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do hipoteki weszli, przez edykta i ustanowionego poprzednio kuratora p. adwokata Dra. Zbyszewskiego, z zastępstwem p. adwokata Dra. Reinera, których uchwałę z dnia 23. listopada 1866 l. 5985 nietylko do odebrania rzeczzonej uchwały re-

licytacyjnej, ale do wszystkich następujących aktów umocowano.

Rzeszów, dnia 12. lipca 1867.

(1868) **E d i c t.** (1)

Nro. 40883. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden alle Jene, die den, dem Joseph Hermann in Verlust gerathenen Wechsel nachstehenden Inhalts:

„Lemberg, den 17. Mai 1864. Heber 135 fl. „öft. W. Ein Monat a dato zahlen sie gegen diesen „Prima-Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die „Summe von Gulden Einhundert dreißig fünf öft. W., „den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung „ohne Bericht. Alexander Faliński. Hrn. Franz Piątkowski in Lemberg. Angenommen Franz Piątkowski“ —

in Händen haben sollten, aufgefordert, selben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen und ihre Rechte auf denselben darzuthun, widrigens dieser Wechsel amortisirt und nichtig erklärt werden würde. Hievon werden die Parteien verständigt.

Lemberg, am 14. August 1867.

(1869) **Vicitations- Anfündigung.** (1)

Nr. 33350. Zur Verpachtung der zur Katuszer Cameralherrschaft gehörigen Mahlmühlen in den nachstehenden in 11 Sectionen getheilten Ortsgaaten auf die Zeitperiode vom 1. November 1867 bis Ende December 1870 wird bei dem Cameral-Wirtschaftsamte in Katusz am 25. September 1867 eine öffentliche Vicitation abgehalten werden.

Als Ausrufspreis wird der einjährige Pachtzins bestimmt, und zwar:

- Für die I. Section, bestehend aus vier dreigängigen Mahlmühlen und einer Doststampe in Zagorze der Betrag 2022 fl.
- Für die II. Section, enthaltend die zweigängige Mahlmühle in Dolhy der Betrag pr. 409 fl.
- Für die III. Section, enthaltend die dreigängige Mahlmühle in Berohy der Betrag pr. 339 fl.
- Für die IV. Section, bestehend aus einer zweigängigen und einer dreigängigen in Rownia und einer dreigängigen Mahlmühle in Topolsko, der Betrag pr. 982 fl.
- Für die V. Section, bestehend aus einer dreigängigen Mahlmühle in Krasna und einer dreigängigen Mahlmühle in Sloboda rowniańska, der Betrag pr. 484 fl.
- Für die VI. Section, bestehend aus einer dreigängigen Mahlmühle in Niebyłów, der Betrag pr. 311 fl.
- Für die VII. Section, enthaltend die fünf-gängige Mahlmühle und eine Tuchwalke in Jasień, der Betrag pr. 562 fl.
- Für die VIII. Section, bestehend aus je einer zweigängigen Mahlmühle in Myslow, Rypianka, Uhrynów, Zawoi und Grabówka der Betrag pr. 642 fl.
- Für die IX. Section, enthaltend die zweigängige Mahlmühle in Siwka, der Betrag pr. 245 fl.
- Für die X. Section, bestehend aus einer zweigängigen Mahlmühle in Mościska, der Betrag pr. 179 fl.
- Für die XI. Section, bestehend aus einer viergängigen Mahlmühle in Sliwki, der Betrag pr. 378 fl.

Für alle elf Sectionen in concreto der Betrag 6553 fl.

Jeder Pachtlustige hat zehn Percent des Ausrufspreises als Badium zu erlegen.

Wer für einen Dritten licitiren will, muß sich mit einer besonderen auf dieses Geschäft lautenden gerichtlich legalisirten Vollmacht ausweisen.

Es werden auch schriftliche versiegelte Offerten bis sechs Uhr Abends des dem Vicitationstermine unmittelbar vorangehenden Tages angenommen, welche mit dem Badium belegt und den Preisanbot nicht bloß in Ziffern sondern auch in Buchstaben deutlich ausgedrückt enthalten müssen.

Merarial-Rückständler, Minderjährige, dann Alle, die für sich keine rechtsgiltigen Verträge schließen können, und Jene, welche wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Untersuchung standen, oder stehen, und nicht für unschuldig erkannt wurden, sind von der Vicitation ausgeschlossen.

Die näheren Vicitationsbedingungen können bei dem Cameral-Wirtschaftsamte in Katusz eingesehen werden, und werden vor dem Beginne der mündlichen Vicitation daselbst vorgelesen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 3. September 1867.

(1819) **E d i c t.** (3)

Nro. 48102. Vom dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Jacob Strissower gegen denselben ein Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme von 180 fl. öft. W. f. N. G. am 28. August 1867 Z. 48102 erlassen wurde.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski der Hr. Landesadvocat Dr. Tarnawiecki mit Substituierung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Meciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 28. August 1867.

(1867) **E d y k t.** (1)

Nr. 2425. Z c. k. sądu powiatowego w Kołomyjach oznajmia się, że w sprawie Longina Mokrzyckiego przeciw Jakobowi i Zuzannie małżonkom Białoskórskim pt. 500 zł. w. a. z p. n. wyznacza się termin do przymusowej sprzedaży realności w Kołomyjach pod l. k. 655^{1/2}, na Sniatyńskim przedmieściu położonej, korpus tabularny stanowiącej dłużnikom własnej, na dzień 3. października 1867, dzień 7. listopada 1867 i 5. grudnia 1867 każdą razą o godzinie 10tej zrana pod następującymi warunkami:

1. Realność ta przedana będzie na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej w kwocie 2817 zł. 24 kr. w. a., a na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej.

2. Każdy chęć kupna mający ma złożyć do rąk komisji licytacyjnej jako wadium 10proc. ceny szacunkowej w kwocie 290 zł. w. a., które to wadium najwyższą cenę podającemu zostanie wliczonym w cenę kupna, a reszcie współlicytującym po ukończonej licytacji zwróconem będzie.

3. Nabywca tej realności obowiązany jest najdalej w 30 dni po doręczeniu mu prawomocnej uchwały sądu powiatowego Kołomyjskiego zatwierdzającej akt licytacyjny, całą cenę kupna złożyć do depozytu c. k. sądu powiatowego w Kołomyjach, poczem mu dekret własności wydany będzie a on w fizyczne posiadanie sprzedanej realności sadownie wprowadzony zostanie.

4. Od dnia wprowadzenia w fizyczne posiadanie winien nabywca płacić podatki i inne należności skarbowe od nabytej realności przypadające.

5. Gdyby nabywca warunkom licytacyjnym zadość nieuczynił, realność będzie sprzedana w jednym terminie także niżej ceny szacunkowej, a złożone wadium przypada na częściowe zaspokojenie wierzycieli. O czym chęć kupienia mających się uwiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kołomyja, dnia 26. czerwca 1867.

(1866) **Kundmachung.** (1)

Nr. 9739. Am 16. September l. J. tritt in dem Orte Lipica dolna auf dem Gurse Bursztyn-Brzezan eine Postrelais-Station für den gesammten auf dieser Route vorkommenden Postbeförderungsdiens ins Leben. Die Gutsordnung der auf dieser Route bermal in Gang stehenden Meiposten bleibt im Wesentlichen unverändert.

Die Postdistanz zwischen Bursztyn und Lipica beträgt 1 Post, zwischen Lipica und Brzezan 1^{1/2} Posten.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 2. September 1867.

(1873) **E d y k t.** (1)

Nr. 1387. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach zawiadamia, że celem zaspokojenia należności Tomasza i Maryanny Zastawników w kwocie 142 zł. wal. austr. kosztów sądów w kwocie 2 zł. 30 kr. w. a. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 6 zł. 24 kr. i 3 zł. 19 kr. wal. austr. dozwoloną została publiczna przymusowa sprzedaż realności włociskańskiej w Woli Filipowskiej pod Nr. domu 163 położonej, z domu, stodoły i gruntu 6 morgów 621 kwadr. sążni się składającej na 393 zł. w. a. oszacowanej i że do przedsięwzięcia tej licytacji w tym sądzie odbyć się mającej trzy terminy 14. i 28. października i 25. listopada 1867, każdą razą na godzinę 10tą rano z tem nadmienieniem wyznaczone zostały, że w razie gdyby pomieniona realność na pierwszym lub drugim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedana nie została, takowa na trzecim terminie nawet poniżej takiej sprzedana zostanie.

Opis realności i warunki licytacyjne są w registraturze sądowej do przejrzania.

Krzeszowice, dnia 31. sierpnia 1867.

(1852) **E d y k t.** (3)

Nr. 50663. Vom k. k. Lemberger Landesgericht als delegirten Curatelbehörde wird hiemit bekannt gegeben, daß mit Beschluß vom Heutigen über den Hrn. Wilhelm Jorkasch, Gutsbesitzer aus Stoki, Bezirk Bóbrka, wegen gerichtlich erhobenen Wahnsinnes die Curatel verhängt und zu dessen Curator sein Sohn Hr. August Jorkasch in Stoki bestellt wurde.

Lemberg, am 7. September 1867.

E d y k t.

Nr. 50663. C. k. sąd krajowy Lwowski podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek delegacji c. k. wyższego sądu pod dniem dzisiejszym z powodu choroby umysłowej (obłądu) nad p. Wilhelmem Jorkasch, właścicielem dóbr Stoki w powiecie Bóbrce, kuratela została zarządzoną, kuratora mianowano tegoż syna p. Augusta Jorkasz w Stokach zamieszkałego.

Lwów, dnia 7. września 1867.

(1854) **E d y k t.** (3)

Nr. 8258. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu obwieszcza niniejszym edyktem, iż rozpisuje celem zaspokojenia przez Mendia Sperlinga raczej tegoż prawonabywczynię Sarę Kürbel wywalczonej sumy

874 zł. z większej sumy 1500 zł. w stanie biernym realności pod Nrem. konskr. 430 w Nowym Sączu jak świadczy ks. główn. VI. str. 240. n. 3. cięż. zabezpieczonej z odsetkami po 5proc. od dnia 6. kwietnia 1860 aż do dnia zapłaty liczyć się mającemi, kosztami egzekucyi 6 zł. 1 kr., 6 zł. 87 kr., 13 zł. 72 kr., 14 zł. 32 kr. i 4 zł. egzekucyjną sprzedaż realności pod Nrem. konskr. 430 w Nowym Sączu położonej wraz z gruntem Sprejowka zwanym, jak świadczy ks. gł. VI. str. 241. n. 2. własn. pana Jana Jenknera należącej, w jednym terminie, a to: dnia 7go listopada 1867 o godzinie 10. zrana w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu pod następującymi warunkami:

1. że nadmieniona realność w jednym tylko terminie wraz z gruntem Sprejowką zwanym najwięcej ofiarującemu także niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie,

2. że jako zakładczy wadium każdy chęć kupna mający tylko 500 zł. w. a. złożyć będzie obowiązany. Zresztą pozostawia się interesowanym wolność przejrzania i wzięcia odpisu aktu oszacowania i warunków licytacyjnych w całej osnowie, w registraturze tutejszego c. k. sądu obwodowego.

O rozpisanie niniejszej licytacji zawiadamia się strony i wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś tych wszystkich wierzycieli, którzyby z pretensjami swemi po dniu 25. marca 1866 do tabuli tutejszo-miejskiej weszli i tych, którymby niniejsza uchwała lub późniejsze w tej sprawie zapasę mające uchwały z jakiegobądź powodu nie mogły być w należytym czasie doręczone przez niniejszy edykt i przez kuratora w osobie pana adwokata Dra. Zajkowskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Zielńskiego mianowanego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 5. sierpnia 1867.

(1853) **E d y k t.** (3)

Nr. 12270. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski jako władza spadku po s. p. Petroneli Matkowskiej pertraktująca na żądanie teje spadkobierców p. Róży hrab. Dzieduszyckiej i p. Zofii Matkowskiej czyni niniejszem wiadomo, że s. p. Petronela Matkowska mocą rozporządzenia ostatniej woli swojej z dnia 8. stycznia 1845 następującym legataryuszom następnie legata pozapisywała, jako to:

1. Franciszkowi Białeckiemu jednego ogiera i trzy klacze.
2. Cezarynie Kłodnickiej jedną klaczkę.
3. Cezaremu Kłodnickiemu jednego konia i dwie żrebie.
4. Zośce Rymakowej krowę z cielcią, korale i 25 zł., nakonice
5. Wojciechowi Ptakowi krowę, jałowkę, 30 złr. m. k. i chałupę z ogrodem.

Gdy temu c. k. sądowi ci legataryusze co do życia i miejsca pobytu są nieznanymi, więc ich o powyższych legatach w ślad §. 160. ces. patentu z dn. 9. sierpnia 1854 Nr. 208 Dz. p. niniejszem, tudzież przez kuratora w osobie p. adwokata Dra. Maramorosza ustanowionego się zawiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 12. sierpnia 1867.

(1849) **Concurs-Anschreibung.** (3)

Nr. 826-Praes. Befehls provisorischer Befehlung dreier beim Magistrate der k. Hauptstadt Lemberg in Urtiedigung gekommenen Conceptor-Practicianten-Stellen mit Adjutium jährlicher 315 fl. öst. W. und dem Range der XII. Diätenclasse — wird hiemit der Concurs bis 24. September l. J. ausgeschrieben.

Bewerber um diese Dienststellen haben ihre Gesuche binnen der festgesetzten Frist beim Magistrats-Präsidium unter Nachweisung der erforderlichen Befähigung und der Kenntniß der Landessprachen und der deutschen Sprache einzubringen.

Vom Magistrats-Präsidium.
Lemberg, am 6. September 1867.

K o n k u r s.

Nr. 826. Celem prowizorycznego obsadzenia opróżnionych przy Magistracie król. stol. miasta Lwowa trzech posad conceptowych praktykantów z rocznem adjutem po 315 zł. w. a. i rangą XII. klasy dyetalnej — rozpisuje się konkurs do dnia 24. września b. r.

Starający się o te posady zechcą w powyższym terminie wnieść do Prezydium Magistratu podania, opatrzone w dowody przepisanej kwalifikacyi jako też potrzebnej znajomości języków krajowych i języka niemieckiego.

Od Prezydium Magistratu.
Lwów, dnia 6. września 1867.

(1851) **E d y k t.** (3)

Nr. 9832. C. k. sąd delegowany powiatowy miejski wiadomo czyni, iż w drodze egzekucyi wyroku przez były c. k. sąd Mogilski w dniu 31. grudnia 1865 do l. 2931 wydanego, celem zaspokojenia sumy 446 zł. 92 c. z pn. Jakobowi Partyle na dożywocie przyznanej — odbędzie się w sali audyencyonalnej sądowej w Krakowie sprzedaż przez publiczną licytację realności włociskańskiej pod liczbą 5 w Pleszowie położonej, z inwentarzem żywym i mar-

twym. na trzech terminach, mianowicie 5. listopada 10. grudnia 1867 i 7. stycznia 1868, każdą razą o godzinie 11tej przed południem, za cenę szacunkową 1347 zł. 50 c. w. a. lub wyżej, która dopiero na trzecim terminie niższą będzie.

Nabywca obowiązany jest złożyć wadium w ilości 135 zł. w. a., o czym chęć kupna mający z tem dołożeniem zawiadomienie otrzymają — iż bliższe warunki licytacji w registraturze sądowej przejrzaniem być mogą.

Kraków, dnia 25. sierpnia 1867.

(1842) **E d i c t.** (3)

Nr. 7715. Vom k. k. Kreisgerichte zu Sambor wird hiemit dem Hrn. Johann Wierzbicki bekannt gegeben, daß in der Wechfelsache des Majer Friedmann wider ihn pto. 30 fl. öst. W. s. N. G. über Ansuchen der Teme Friedmann ausgewiesenen Rechtsnehmerin des Majer Friedmann mit hiergerichtlichen Beschlüssen vom 20. August 1867 J. 7715 zur weiteren Verhandlung der Termin auf den 8. November 1867 um 10 Uhr Vormittags anberaumt und hiezu beide Parteien unter Befehlstränge vorgeladen wurden.

Nachdem der gegenwärtige Aufenthaltsort des Hrn. Johann Wierzbicki unbekannt ist, so wird ihm Hr. Advocat Dr. Pawlinski mit Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Wolosiński zum Curator bestellt, demselben obiger Beschluß zugestellt und Hr. Johann Wierzbicki aufgefordert, seinem Curator rechtzeitig die nöthige Information zu ertheilen, oder sich einen andern Vertreter zu bestellen und denselben dem Gerichte bekannt zu geben, widrigenfalls er sich selber nachtheilige Folgen zuschreiben müßte.

Sambor, am 20. August 1867.

(1870) **Kundmachung.**

Nr. 11624. Das k. k. Landesgericht in Lemberg hat kraft der ihm von Seiner k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft im Grunde §. 16 des Verfahrens in Strafsachen zu Recht erkannt:

Den Inhalt des Zeitartikels „Nadii“, dann der auf Seite 3 der authentischen Zeitschrift „Rus“ Nr. 41 vom 18. (30.) August 1867 befindliche Correspondenz aus Lemberg begründe den Thatbestand des im §. 300 und 302 St. G. vorgeesehenen Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, es werde daher die Weiterverbreitung der Nr. 41 der Zeitschrift „Rus“ vom 18. (30.) August 1867 für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates auf Grund des §. 36 St. G. verboten und hiedurch die Postabnahme dieser Nummer der Zeitschrift „Rus“ im Grunde §. 7 und 8 des Verfahrens in Preßsachen für gerechtfertigt erklärt.

Dieses Verbot ist durch Einschaltung in das Amtsblatt der Lemberger Zeitung, so wie am Gange der zunächst zu erscheinenden Nummer der „Rus“ so wie durch Affigierung am Gerichtsgebäude zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 7. September 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 11624. C. k. sąd krajowy we Lwowie na mocy nadanej sobie od Jego c. k. Apostolskiej Mości państwa na podstawie §. 16. postępowania w sprawach prasowych zawyrokował:

Wstępny artykuł ruskiego czasopisma „Rus“ w Nrze. 41 z dnia 18. (30.) sierpnia 1867 pod tytułem „Nadii“, tudzież korespondencya ze Lwowa na trzeciej stronie tego samego numeru umieszczona, zawierają w swojej treści istotę czynu wykroczenia z §. 300 i 302 prawa karnego przeciw publicznej spokojności i porządkowi, przeto dalsze rozpowszechnienie tego dziennika „Rus“ w całym obrębie państwa Austriackiego na mocy §. 36. prawa pras. zakazuje się, a tem samem uznaje się zabranie tego numeru na mocy §. 7. i 8. post. pras. za usprawiedliwione.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Lwów, dnia 7. września 1867.

О в в і щ е н ь е.

Числ 11624. Ц. к. судъ краевый оу Львові на підставі опреділеної собі відъ Его Величества власти оудаванна на висенъ ц. к. статской прокатори на підставі §. 16. постпованна прасового засадивъ:

Вступний артикль 41. числа руской часописы „Русъ“ въ днѣ 18/30. Септемь 1867 підъ заглавьемъ: „Наді“ икоже и кореспонденція зі Львова на третій сторони вишнє поманшого числа помѣщена становать підла §§. 300 и 302 оуст. карни провинс протѣк пблочної спокойности и порадкови, долъ того дальше розпростороненьє сего числа часописы „Русъ“ въ цѣломъ обемѣ Австрійской Имперіи на підставі §. 36. оуст. прас. закаже сам, и тимъ самимъ забраньє сего числа на підставі §§. 7. и 8. пост. прас. за оуправедливленє починъ сѣ.

Що сѣ нинішнимъ до пблочної відомости подає.

Львівъ, дна 7. Вересня 1867.